

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ ПІВНІЧНОГО МІЖОБЛАСНОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

«18» травня 2023 року

№ 60/5-рк/к

м. Київ

Мліївська сільська рада
Черкаського району
Черкаської області
вул. Кушніра Данила, будинок 67,
с. Мліїв, Черкаський р-н,
Черкаська обл., 19511

*Про припинення дій, що містять ознаки
порушення законодавства про захист
економічної конкуренції*

Північним міжобласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України (далі – Відділення) з метою виконання завдань, покладених Законом України «Про Антимонопольний комітет України», здійснюється державний контроль за дотриманням органами місцевого самоврядування законодавства про захист економічної конкуренції під час встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема стосовно дій Мліївської сільської ради (ідентифікаційний код «**Інформація, доступ до якої обмежено**») із прийняття відповідного рішення для фізичних та юридичних осіб, що здійснюють провадження окремих видів господарської діяльності на одному ринку.

У ході дослідження Відділення направило до Мліївської сільської ради вимогу про надання інформації від 31.01.2023 № 60-02/428.

Листом від «**Інформація, доступ до якої обмежено**» (вх. Відділення від 07.02.2023 № 60-01/404) Мліївська сільська рада надала запитувану інформацію та копії документів.

За результатами аналізу отриманої інформації та копій документів Відділенням встановлено наступне.

Відповідно до частини третьої статті 140 Конституції України місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Частиною першою статті 16 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що органи місцевого самоврядування є юридичними особами і наділяються цим та іншими законами власними повноваженнями, в межах яких діють самостійно і несуть відповідальність за свою діяльність відповідно до закону.

Згідно з відомостями з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань Мліївська сільська рада (далі – Сільська рада) є юридичною особою; ідентифікаційний код юридичної особи «**Інформація, доступ до якої обмежено**»; місцезнаходження: «**Інформація, доступ до якої обмежено**». Основним видом діяльності є «Державне управління загального характеру» (код за КВЕД 84.11).

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із частиною другою статті 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які передбачають спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Відповідно до частини першої статті 5 та частини першої статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Сільська рада входить до системи місцевого самоврядування та є органом місцевого самоврядування, що представляє відповідну територіальну громаду та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншими законами.

Згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Сільська рада в межах своєї компетенції самостійно вирішує питання місцевого значення, виходячи з інтересів громадян, які проживають на території Мліївської територіальної громади, забезпечує дотримання законності та правопорядку.

Відповідно до статті 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про захист економічної конкуренції» відносини органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю із суб'єктами господарювання; суб'єктів господарювання з іншими суб'єктами господарювання, із споживачами, іншими юридичними та фізичними особами у зв'язку з економічною конкуренцією регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції». Цей Закон застосовується до відносин, які впливають чи можуть вплинути на економічну конкуренцію на території України.

Відповідно до частини першої статті 20 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» органи влади, органи місцевого самоврядування беруть участь у розробленні та реалізації конкурентної політики, взаємодіють з Антимонопольним комітетом України з питань розвитку конкуренції, розроблення регіональних програм економічного розвитку та інформують Антимонопольний комітет України про виконання заходів, пов'язаних із реалізацією конкурентної політики.

Згідно з частиною четвертою статті 20 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов'язані погоджувати з Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями проекти нормативно-правових актів та інших рішень, які можуть вплинути на конкуренцію, зокрема щодо створення суб'єктів господарювання, встановлення і зміни правил їх поведінки на ринку, або такі, що можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції на відповідних ринках, а також одержувати дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законом.

Отже, законодавством про захист економічної конкуренції передбачається взаємодія між органами Антимонопольного комітету України й органами місцевого самоврядування з метою розвитку та підтримки конкуренції. Реалізація Сільською радою покладених на неї повноважень має здійснюватися з дотриманням вимог чинного законодавства, у тому числі Закону України «Про захист економічної конкуренції».

Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування, зокрема, встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону.

Відповідно до статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

органи місцевого самоврядування відповідно до Податкового кодексу України встановлюють місцеві податки і збори.

Також пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є, зокрема, питання щодо встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (далі – Податковий кодекс, ПК України).

Положенням пункту 12.4 статті 12 ПК України встановлено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад щодо податків та зборів належать, зокрема, встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених цим Кодексом; прийняття рішення про встановлення місцевих податків та зборів, зміну розміру їх ставок, об'єкта оподаткування, порядку справляння чи надання податкових пільг, яке тягне за собою зміну податкових зобов'язань платників податків та яке набирає чинності з початку бюджетного періоду.

Згідно зі статтею 10 ПК України до місцевих податків належить, зокрема, податок на майно, який відповідно до статті 265 ПК України складається з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю.

Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПК України не дозволяється сільським, селищним, міським радам встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

Пунктом 30.5 статті 30 ПК України передбачається, що податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно цим Кодексом, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до цього Кодексу.

Загальні правові норми щодо сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, закріплені положеннями статті 266 ПК України.

Так, згідно з підпунктом 266.1.1 пункту 266.1 статті 266 ПК України платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Відповідно до статті 50 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом. Таким чином, статус фізичної особи–підприємця – це юридичний статус фізичної особи, який засвідчує її право на заняття підприємницькою діяльністю з метою одержання прибутку за умови державної реєстрації.

Зазначимо, що згідно із статтею 51 ЦК України до підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність юридичних осіб, якщо інше не встановлено законом або не впливає із суті відносин.

Відповідно до статті 42 Господарського кодексу України (далі – ГК України) підприємництвом (господарською комерційною діяльністю) визнається самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

З огляду на це фізичні-особи підприємці прирівняні до юридичних осіб та охоплюються спільним поняттям «суб'єкт господарювання» та є конкурентами (учасниками) на певному ринку. Вони наділені таким же обсягом цивільних прав та обов'язків, що їх мають юридичні особи при здійсненні своєї підприємницької діяльності.

Згідно з підпунктом 266.2.1 пункту 266.2 статті 266 ПК України об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Підпунктом 14.1.129¹ статті 14 ПК України визначено, що об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

- а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;
- б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;
- в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- ґ) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігрові будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;
- є) інші будівлі.

Під час визначення та встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зазначаються коди та найменування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості відповідно до Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, затвердженого наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 17.08.2000 № 507 (далі – ДК 018-2000).

Відповідно до частини першої статті 319 ЦК України власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Відповідно до частини першої статті 320 ЦК України власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.

Отже, як юридичні особи, так і фізичні особи-підприємці можуть здійснювати певну підприємницьку діяльність у приміщеннях нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності.

З огляду на вищевикладене, фізичні особи-підприємці, здійснюючи певну підприємницьку діяльність у приміщеннях нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності (зокрема, у приміщеннях, що не віднесені до житлового фонду), можуть вважатися учасниками відповідних товарних ринків та бути конкурентами іншим суб'єктам господарювання, що вже діють, або діятимуть на зазначених ринках.

Згідно з підпунктом 266.3.1 пункту 266.3 статті 266 ПК України базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

Підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ПК України врегульовані ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Так, ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Відповідно до частини третьої статті 18 ГК України органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам забороняється приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необґрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності, чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачені законодавством. Законом можуть бути встановлені винятки із цього правила з метою забезпечення національної безпеки, оборони чи інших загальносуспільних інтересів.

У свою чергу, відповідно до частини другої статті 25 ГК України органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері

господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції.

Тобто, вчиняючи певні дії (ухвалюючи відповідні рішення) органи державної влади і органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень (дискреційних повноважень) повинні враховувати положення статті 25 ГК України та сприяти розвитку конкуренції, не допускаючи порушення антимонопольного законодавства.

Рішенням Мліївської сільської ради від *«Інформація, доступ до якої обмежено»* № 34-1/VII «Про встановлення місцевих податків і зборів» (далі – Рішення № 34-1/VII) встановлено ставки та пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Мліївської територіальної громади на 2021-2023 роки.

У Додатку 2.1 до Положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки затверджено Рішенням № 34-1/VII, зазначені ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, які вводяться в дію на території Мліївської територіальної громади з 01.01.2021 року і є діючими по теперішній період (інформація наведена у Таблиці 1).

Таблиця 1

Класифікація будівель та споруд		Ставки податку (% розміру мінімальної заробітної плати) за 1 кв. м.	
Код	Назва	Для юридичних осіб	Для фізичних осіб
122	Будівлі офісні		
1220.5	Адміністративно-побутові будівлі промислових підприємств	1,000	0,500
1220.9	Будівлі для конторських та адміністративних цілей інші	1,000	0,500
124	Будівлі транспорту та засобів зв'язку		
1242	Гаражі		
1242.1	Гаражі наземні	1,000	0,500
1242.2	Гаражі підземні	1,000	0,500
1242.3	Стоянки автомобільні криті	1,000	0,500
125	Будівлі промислові		
1252	Резервуари, силоси та склади		
1252.1	Резервуари для нафти, нафтопродуктів та газу	1,000	0,500
1252.2	Резервуари та ємності інші	1,000	0,500
1252.3	Силоси для зерна	1,000	0,500
1252.4	Силоси для цементу та інших сипучих матеріалів	1,000	0,500
1252.5	Склади спеціальні товарні	1,000	0,500
1252.6	Холодильники	1,000	0,500

1252.7	Складські майданчики	1,000	0,500
1252.8	Склади універсальні	1,000	0,500
1252.9	Склади та сховища інші	1,000	0,500
126	Будівлі для публічних виступів, закладів освітнього, медичного та оздоровчого призначення		
1261	Будівлі для публічних виступів		
126.1	Театри, кінотеатри та концертні зали	1,000	0,500
126.2	Зали засідань та багатоцільові зали для публічних виступів	1,000	0,500
126.3	Цирки	1,000	0,500
126.5	Музичні та танцювальні зали, дискотеки	1,000	0,500
126.9	Будівлі для публічних виступів інші	1,000	0,500
1265	Зали спортивні		
1265.1	Зали гімнастичні, баскетбольні, волейбольні, тенісні та інші	1,000	0,500
1265.2	Басейни криті для плавання	1,000	0,500
1265.3	Хокейні та льодові стадіони криті	1,000	0,500
1265.4	Манежі легкоатлетичні	1,000	0,500
1265.5	Тири	1,000	0,500
1265.9	Зали спортивні інші	1,000	0,500
127	Будівлі нежитлові інші		
1272	Будівлі для культової та релігійної діяльності		
1272.2	Похоронні бюро та ритуальні зали	1,000	0,500

За результатом аналізу Рішення № 34-1/VII Відділенням встановлено, що Сільською радою визначені різні ставки податку (% розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м.) на об'єкти нежитлової нерухомості з однаковими класифікаторами відповідно до ДК 018-2000 для юридичних та фізичних осіб.

У той же час, ставки податку для фізичних осіб можуть бути застосовані для фізичних осіб-підприємців, які відповідно до чинного законодавства є суб'єктами господарювання та здійснюють, або можуть здійснювати підприємницьку діяльність з метою отримання прибутку, на об'єктах нежитлової нерухомості з однаковими класифікаторами відповідно до ДК 018-2000 (за кодами класифікації 122 «Будівлі офісні», 124 «Будівлі транспорту та засобів зв'язку», 125 «Будівлі промислові», 126 «Будівлі для публічних виступів, закладів освітнього, медичного та оздоровчого призначення», 127 «Будівлі нежитлові інші»), що і юридичні особи.

Отже, Сільська рада прийняла Рішення № 34-1/VII, яким визначені різні розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (% розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м.) для юридичних осіб та фізичних осіб, тим самим створюючи несприятливі та дискримінаційні умови для суб'єктів господарювання, зокрема, юридичних осіб, які здійснюють, або можуть здійснювати господарську діяльність на об'єктах

нежитлової нерухомості з однаковими класифікаторами та на одному (певному) товарному ринку, що і фізичні особи-підприємці.

Відповідно до частини першої та другої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму в господарській діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб'єктів господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється, у тому числі, органами місцевого самоврядування; органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Економічна конкуренція – це змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умови обороту товарів на ринку (пункт 1 статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції»).

Тобто, виконання органами місцевого самоврядування зобов'язання щодо сприяння розвитку конкуренції та не вчинення будь-яких дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію, здійснюється шляхом створення, відповідно до вимог чинного законодавства, умов, за яких здобуття суб'єктами господарювання переваг над іншими суб'єктами господарювання повинно відбуватися саме завдяки власним досягненням, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умови обороту товарів на ринку, чим забезпечується змагальність між суб'єктами господарювання, що є головною ознакою конкуренції.

Встановлення різних розмірів ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, які здійснюють певні види господарської діяльності, безпосередньо не впливає на структуру відповідного товарного ринку, проте, замінює собою власні досягнення суб'єктів господарювання, як джерело здобуття ними переваг у конкуренції за допомогою зовнішніх чинників.

У зв'язку з наведеним, слід зазначити, що на території Мліївської сільської ради окремі види господарської діяльності на однакових товарних ринках здійснює/може здійснювати певна кількість суб'єктів господарювання, як юридичних осіб, так і фізичних осіб підприємців.

Зокрема, в межах Мліївської територіальної громади провадження окремих видів господарської діяльності здійснюють наступні юридичні особи та фізичні-особи підприємці (далі – ФОП) (суб'єкти господарювання):

- СЕЛЯНСЬКЕ (ФЕРМЕРСЬКЕ) ГОСПОДАРСТВО «УКРАЇНА» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 01.11 вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «МЛІЇВ» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 01.11 вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур), ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «МЛІЇВСЬКИЙ ЗАВОД ТЕХНОЛОГІЧНОГО ОБЛАДНАННЯ» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 20.20.0 виробництво фанери, плит та панелей, шпону), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «ЦЕГЛАБУД» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 23.32 виробництво цегли, черепиці та інших будівельних виробів із випаленої глини), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «МЛІЇВСЬКА ЦЕГЛА» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 23.32 виробництво цегли, черепиці та інших будівельних виробів із випаленої глини),

- ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КСВ-АГРО» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 01.11 вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «ВИРОБНИЧА ФІРМА «МІКОМ» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 16.10 лісопильне та стругальне виробництво), ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АЛ І АН ІНВЕСТ ГРУП» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 68.20 надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «СОЛЧЕР» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 16.24 виробництво дерев'яної тари), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «ЛАМБЕР ТРЕЙД» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 16.29 виробництво інших виробів з деревини; виготовлення виробів з корка, соломки та рослинних матеріалів для плетіння), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «МЛІВСЬКІ САДИ» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: 52.10 складське господарство) тощо.
- ФОП КОЛОМІЄЦЬ РУСЛАН МИКОЛАЙОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 47.89 роздрібна торгівля з лотків і на ринках іншими товарами), ФОП ЄПФАНОВ ЄВГЕНІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 68.20 надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна), ФОП НАЗАРЯН КАРІНЕ ОГАНЕСІВНА (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 68.20 надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна), ФОП ПАЛІЙ ЮРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 62.01 комп'ютерне програмування), ФОП ГЛОБА ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 20.10 лісопильне та стругальне виробництво, просочування деревини), ФОП ГОРІДЬКО ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 20.14 виробництво інших основних органічних хімічних речовин), ФОП ПЕТРЕЧЕНКО СЕРГІЙ АНДРІЙОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: 31.02 виробництво кухонних меблів) та інші.

Таким чином, в межах території Мліївської сільської ради поряд з юридичними особами окремі види господарської діяльності на однакових товарних ринках здійснюють/можуть здійснювати фізичні особи-підприємці.

Враховуючи наведене, витрати юридичних осіб на сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, будуть більші за аналогічні витрати фізичних осіб-підприємців, що може погіршувати умови для розвитку юридичних осіб та вплинути на економічну конкуренцію на відповідних товарних ринках.

Згідно із статтею 13 Конституції України усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Одним із принципів, на основі яких здійснюється місцеве самоврядування в Україні відповідно є законність (стаття 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Згідно із частиною третьою статті 24 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування та їх посадові особи діють лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією і законами України, та керуються у своїй діяльності Конституцією і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а в Автономній Республіці Крим – також нормативно-правовими актами Верховної Ради і Ради міністрів Автономної Республіки Крим, прийнятими у межах їхньої компетенції.

Підпунктом 4.1.2 статті 4 ПК України передбачено, що податкове законодавство України ґрунтується на таких принципах, зокрема, як рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Недотримання зазначених принципів призводить до обмеження конкуренції та, відповідно, до нездійснення органами місцевого самоврядування заходів, які сприяють розвитку конкуренції, здійснення яких є одним із заходів, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму.

Відповідно до частини другої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Згідно із частиною першою статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю є прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції.

Абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачено, що антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю є дія, внаслідок якої окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Відповідно до пункту третього статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» порушенням законодавства про захист економічної конкуренції є антиконкурентні дії органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю.

Таким чином, дії Мліївської сільської ради, які полягають у прийнятті рішення від **«Інформація, доступ до якої обмежено»** № 34-1/VII «Про встановлення місцевих податків і зборів», яким встановлені різні ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для фізичних і юридичних осіб, які здійснюють провадження окремих видів господарської діяльності на одному ринку, тобто є конкурентами, на об'єкти оподаткування, які належать до одних класів відповідно до ДК 018-2000 (за кодами класифікації 122 «Будівлі офісні», 124 «Будівлі транспорту та засобів зв'язку», 125 «Будівлі промислові», 126 «Будівлі для публічних виступів, закладів освітнього, медичного та оздоровчого призначення», 127 «Будівлі нежитлові інші»), містять ознаки порушення, передбаченого пунктом 3 статті 50 та абзацом восьмим частини другої статті статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання, а саме юридичним особам, створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами, що може призвести до спотворення конкуренції на відповідному ринку.

Враховуючи вищевикладене керуючись статтями 7, 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пунктами 3, 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 №32-р, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за

№291/5482, адміністративна колегія Північного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України надає наступні обов'язкові для розгляду

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

Мліївській сільській раді Черкаського району Черкаської області (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*) припинити дії, які полягають у встановленні рішень від *«Інформація, доступ до якої обмежено»* № 34-1/VII «Про встановлення місцевих податків і зборів» різних відсоткових ставок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Мліївської сільської ради, для фізичних осіб та юридичних осіб, що діють на одному ринку, тобто є конкурентами, на об'єкти оподаткування, які належать до одних класів відповідно до ДК 018-2000, що містять ознаки порушення, передбаченого пунктом 3 статті 50 та абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання, створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Про результати розгляду рекомендацій повідомити Північне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України у **двомісячний строк** з дня їх отримання із наданням підтвердних документів і матеріалів.

Відповідно до частини другої статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органами чи особами, яким вони надані.

Звертаємо увагу, що відповідно до частини третьої статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за умов виконання положень рекомендацій у разі, якщо порушення не призвело до суттєвого обмеження чи спотворення конкуренції, не завдало значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито необхідних заходів для усунення наслідків порушення, провадження у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не розпочинається, а розпочате провадження закривається.

Голова адміністративної колегії -
голова відділення

О. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ